

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXVI (30)
Štev. (No.) 25

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
23. junija 1977

Naraščajoča napetost med Sovjetsko zvezo in Kitajsko

Razprtje med Moskvo in Pekingom so zadnje čase zavzele razsežje, kakršnega je bilo še pred meseci komajda pričakovati. Pospesek je prišel s sovjetske strani. Kitajci tudi po Maovi smrti niso dopuščali najmanjšega dvoma, da vidijo v Sovjetski zvezi edino nevarnost za obstoj svoje države. Moskva pa je nasprotno iskala pretekle je-jeni prijaznejših stikov. Najprej je ob Maovi smrti skušala s sožalnimi telegrami signalizirati Kitajcem pripravljenost za pobojanje. Kitajci so to gesto prezirljivo odklonili, kar pa ni omalodušilo sovjetov. Moskva je še kar naprej kazala upanje tudi tedaj, ko je morala mirno požreti ponižujoče napade iz Pekinga. Po sovjetski vztrajni pobudi so bila zopet obnovljena v zadnjem desetletju neredna mejna pogajanja.

Vendar je ostalo vse brez uspeha. Nova kitajska vlada ni odstopila od svojega protisovjetskega kurza, ki ga je določil že Mao. Končno je Kremelj začel izvajati posledice. Že nekaj tednov teče v sovjetski propagandi polemika proti Maovim naslednikom s polno paro.

A bilo bi napak videti v moskovski reakciji samo razočaranje nad neuspelimi snubljenjem. Nova pekinška vlada zaseduje zadnje mesece cilje, ki vzmernirajo Kremelj. Ču En-lajev zapuščinski napotek, da se mora Kitajsko do konca tega stoletja povzpeti do industrijsko visoko razvite dežele, je sedanja vlada prevzela za svoje vodilo. Vzoredno s tem naj bi se moderniziralo vojsko tako, da bo udarniško zanesljiv obrambni instrument.

Zdi se, da jemlje Moskva resno gesla kitajske vlade. V svoji najnovejši polemiki polaga težišče na kitajsko ekspanzivnost. Sovjetski tisk trdi, da Peking podžiga vojno nevarnost. Če odkrijemo sovjetskim tezam propagandni plašč, zadenemo ob bojazen, da bi se v desetih, dvajsetih ali tridesetih letih mogla na sovjetskih vzhodnih mejah utaboriti sovražna sila, ki bi predstavljala nevarnost vse drugače kot danes.

Iz te bojazni izhaja nov element v sovjetski propagandi, ki opozarja Zahod, naj ne verjame kitajskim trditvam o sovjetski nevarnosti. Kdor da podpira Kitajsko o orožjem, se mora zavedati, da bo to nekega dne namerjeno proti dobavitelju samemu.

S tem trobi Moskva v isti rok kakor Peking.

Že leto in dan skuša kitajsko vodstvo prepričati svet, da je moskovska politika odjuge samo oguljen manever, ki meri na novo „Monakovo“, se pravi, na kapitulacijo Zahoda. Moskva vrača Peking napad, ko zaklinja ves svet, naj ne verjame pekinškim tezam, ker bi to moglo voditi v propast.

Kakorkoli že vrednotimo to propagandno bobnanje iz Moskve in Pekinga, obstaja komaj kak dvom, da se je nasprotje med obema velikanoma povečalo. Sovjetsko-kitajski spor je zopet dosegel višek kakor leta 1969, ko je prišlo ob Ussuri do krvavih bojov.

Zdaj ima zahod ugodno stališče. Medtem ko oba velikana nista več zmožna medsebojnega razgovora, se lahko Zahod pogaja tako z ZSSR kot s Kitajsko. Najnovejši razvoj v kitajsko-sovjetski polemiki je celo dokazal, da je prav to postala mora, ki tlači Moskvo enako kot Peking. Eden kot drugi se bojata, da bi se mogel Zahod opredeliti za tekmeča.

Zahodna politika naj bi to izkoristila. Za ZDA so pogajanja za omejitve strateškega orožja (SALT) bistvenega pomena. Soudeležnica pri teh pogajanjih je samo ZSSR. Kitajsko v tej zvezi ne pride v poštev. Washington pa je napravil spretno potezo, ko je po neuspešnih SALT pogajanjih, ki jih je imel zunanji minister Vance v Moskvi meseca marca, objavil novico o nameravanem potovanju ameriškega predsednika v Peking.

Ne more se zanikati, da so najavljene tesnejši ameriški odnosi s Kitajsko tačas povzročili nove poudarke v sovjetski propagandi proti Kitajski.

H. H.

„HELSINKI“ V BEOGRADU

Nekaj dni pred začetkom „helsinške“ pripravljalne konference, ki je začela zasedati 15. t. m. v Beogradu, je severnoameriški predsednik Jimmy Carter na tiskovni konferenci v Washingtonu zavrnil sovjetske napade v tisku nanj, čes, da „se je postavil v vrste sovražnikov odjuge med Vzhodom in Zahodom“, z izjavo, da je „sovjetska reakcija proti meni osebno popolnoma zgrešena. Ne gojim prav nobenega sovraštva do narodov v ZSSR,“ je nadaljeval Carter. „Verjetno služim sovjetski vladi za njej primeren propagandni objekt.“

Na opazko nekega časnikarja, da je sovjetska vlada obtožila Carterja vmešavanja v sovjetske notranje zadeve, je Carter kratko odgovoril: „Pa naj bo tako!“ in zagotovil, da bo nadaljeval z bojem za človekove pravice kljub raznim kritikam ali raznim pritiskom.

V Washingtonu so ob sovjetskih tiskovnih napadih na Carterja ugotavljali, da ne pomenijo nič drugega, kakor že vnaprej pripravljeno obrambo proti pričakovanim pritožbam o preganjanju sovjetskih disidentov, katere bodo morali sovjeti in njihovi sateliti poslušati na beograjski „helsinški“ konferenci ter se zato niti v Beli hiši niti v State Departmentu zanje niso zmenili.

Konferenca štiri mesece

Beograjsko zasedanje pripravljalne „helsinške“ konference bo predvidoma trajalo najmanj šest tednov. Na zasedanju imajo namen pripraviti podroben program za zasedanje zunanjih ministrov in morebiti predsednikov držav podpisnic helsinškega dogovora iz leta 1975, ki se bo začelo predvidoma letos oktobra, čemur naj bi sledila posprava, ki bi trajala tja do konca novembra. Ves program tega drugega zasedanja tkim evropske varnostne konference naj bi trajal več kot štiri mesece.

Delegati držav podpisnic helsinškega dogovora iz leta 1975 so začeli prihajati v Beograd že skoro teden dni pred začetkom sedanjega zasedanja in se nameršali po največjih beograjskih hotelih, predvsem v hotelu Moskva na trgu Terazije. Opazovalcu je bilo razvidno, da se zbirajo v dveh skupinah. Delegati iz ZSSR in njenih satelitov so imeli več predhodnih sestankov med seboj, prav tako delegati iz Zahodne Evrope ter ZDA in Kanade. Obema skupinama je šlo za zadnje podrobnosti koordinacije njihovega nastopanja na uradnem zasedanju, ki se je začelo 15. t. m. dopoldne.

Helsinško zasedanje leta 1975 je bilo pozorišče največjega diplomatskega zborovanja v moderni evropski zgodovini. Podobno sliko bo sedaj nudil Beograd tja do konca letošnjega novembra.

Delegati obeh nasprotujočih si skupin so pred otvoritvijo sedanjega zasedanja izjavljali in idejnim, da se hočejo izogibati polemikam, ki bi lahko povzročile razid beograjskega zasedanja.

Dva navzkrižna predloga

Zasedanje se je začelo brez posebnih ceremonij. Delegati niso imeli formalnih otvoritvenih govorov, ker so bili prvi trije dnevi zasedanja, se pravi od 15. do 17. t. m., posvečeni razgovorom o organizacijskem postopku na konferenci. Za formalne otvoritvene govore 35 delegatov bodo porabili teden od 20. do 24. t. m., sobote in nedelje pa so si pridržali za prosti čas.

Na začetku zasedanja sta komunistična in zahodna skupina predložili vsaka svoj delovni program, ki sta si bila, kakor je bilo predvidevati, povsem navzkriž.

Moskva, ki praktično govori v imenu svojih satelitov, vključno Titove Jugoslavije, je predložila delovni program, ki naj bi se osredotočil na razgovore o „novih predlogih in idejah za okrepitev evropske varnosti in sodelovanja na gospodarskem in kulturnem področju.“ Moskva niti z besedico ni omenila vprašanja človekovih pravic.

Zahodna skupina z ZDA na čelu pa je predložila in izjavila, da „zahteva, da se natančno preišče kdo je in kdo

ni izpolnjeval določil helsinškega dogovora, zlasti določil o človekovih pravicah.“

Sovjeti so predlog zahodne skupine takoj odklonili, nakar je Anglija, po predhodnem dogovoru z ostalimi zahodnimi državami, predložila kompromisno formulo, po kateri naj bi v delovni program zasedanja vključili oba predloga, zahodni in vzhodni predlog in tudi oba izpeljali. Sovjeti tudi na to kompromisno formulo niso pristali, z izgovorom, da jo morajo prej proučiti.

Istočasno s predlaganjem kompromisne formule glede delovnega programa zasedanja je Anglija zahtevala, da napisno tablo, za katero sedijo njeni delegati, spremenijo tako, da bo razvidno, da je Anglija trenutno predsednica ministrskega sveta Skupnega evropskega trga. Tudi proti tej zahtevi je ZSSR takoj ugovarjala ter sta s sovjetsko delegacijo glasno nastopili proti Angliji še madžarska in romunska delegacija. Britanska zahteva je obvisela v zraku.

V četrtek, 16. t. m., sta bili glavni točki zasedanja govor ameriškega in sovjetskega delegata. Ameriški delegat Albert W. Sherer je imel kratek, konstruktiven govor, v katerem je pozval delegacije — sestavlja jih 200 diplomatov — naj se potrudijo, da bo rezultat zasedanja pozitiven za pravo svobodo evropskih narodov in posameznikov.

Sovjetski delegat Julij Voroncov pa je ponovil običajne sovjetske propagandne fraze o „stremljenju po dobri volji za nadaljno izboljšanje politične atmosfere v Evropi.“

Sovjetska taktika

V petek, 17. t. m. so sovjeti postavili na konferenčno mizo nov predlog o „debatih pravil za evropsko varnostno konferenco, ki naj bi premaknili težišče razgovorov proč od zapletenega problema človekovih pravic.“ Sovjetski predlog nadalje poziva delegate, naj „razpravljajo samo na splošno o izpolnjevanju dveh leti starih določil o človekovih pravicah in drugih zadevah ter podobno o novih predlogih za bodoče sodelovanje.“

Zahodni delegati so takoj označili sovjetski predlog kot taktično potezo, da bi potisnili razgovore o problemu človekovih pravic, če že ne na zadnje mesto pa ga vsaj zamaglili z drugimi zadevami ter celotno zasedanje speljali na neskončno debatiranje o primernosti ali neprimernosti odjuge med Vzhodom in Zahodom.

Zahodna skupina je ostala pri svojem prvotnem predlogu o podrobnih proučitvi dosedanjega izpolnjevanja ali neizpolnjevanja določil helsinškega dogovora iz leta 1975, s pripravljenostjo, da bi eventualno pristala tudi na kompromisni britanski predlog.

Po končanih formalnih otvoritvenih govorih vseh šefov delegacij, za katere predvidevajo, da bodo trajali dva ali tri dni tekočega tedna, se bo nadaljevala debata o določitvi delovnega programa zasedanja.

Zahodni opazovalci ugotavljajo, da bo v tem tednu prišlo do hudih spopadov med sovjetsko in zahodno skupino glede nasprotujočih si predlogov o delovnem programu zasedanja.

Sinjawski je kritičen do italijanskega evrokommunizma

Ruski disident Andrej Sinjajski, ki živi že 4 leta v Parizu in predava na Sorboni rusko književnost, je letos že četrtrič obiskal Italijo. Ob tej priložnosti je v Milanu dal za Italijane sledečo izjavo: „Želim Vam, da bi imeli moči, da si rešite svobodo.“ Sinjajski je mnenja, da je položaj v Italiji zelo kritičen. Do tega zaključka je prišel, ko je obiskal važna mesta kot n. pr. Rim, Trient, Padova, Benetke, Trst, Gorico, Milan in druge, kjer je povsod nastopal in napravil izreden vtis. „Zdi se mi, da se mnogi bojijo najhujšega.“ — je dejal dobesedno.

Ser para los demás

Con motivo de las asambleas nacionales de la Acción Católica Argentina, realizadas el pasado fin de semana en nuestra Capital, su Santidad el Papa Paulo VI envió un mensaje, que en su parte final expresa:

“Tenéis ante vosotros un campo inmenso donde arraigar vuestra capacidad de ser ‘para los demás’, atento siempre a escrutar lugares, situaciones y tiempos en que la presencia del cristianismo comprometido con el Evangelio puede no sólo purificar estructuras y afanes temporales, sino también servir de guía, hacer fructificar y dar constancia a realizaciones que favorecen el desarrollo integral de la sociedad.

“Lejos, pues, de ajustarse enteramente a actividades de índole exclusivamente temporal, enmarcadas en el contexto social, el apóstol en cuanto tal, consciente de su vocación espiritual y responsable de la propia identidad como se-glar, mira sobre todo a esclarecer un clima religioso y de consenso fraterno, de verdadero diálogo, poniendo de su parte un talento abierto a las esperanzas de justicia y de paz que el mundo reclama.

“Conociendo los abundantes frutos que la Acción Católica Argentina ha sabido dar en el pasado, renovamos hoy nuestra confianza de que los dé todavía mayores en el futuro. Para ello exhortamos a todos sus dirigentes, asesores y miembros a trabajar unidos por perfeccionar la formación y los métodos, con el fin de hacer más fecundas las propias taras y poder dar razón de la esperanza por la cual vivimos. Deseamos igualmente que nuestros hermanos en el Episcopado y también los sacerdotes vean en la Acción Católica una colaboradora indispensable del ministerio, como signo y prenda de la presencia viva del laicado en la comunicación de la gracia redentora del Señor.

“Encomendamos estos votos a la protección de Nuestra Señora de Luján e impartimos de corazón a todos los queridísimos hijos de la Iglesia en Argentina una especial bendición apostólica.”

Italijanska krščanska demokracija (DC) v precepu

Že nekaj tednov se vršijo razgovori med strankami ustavnega loka, kako prebrskati sedanjo krizo, ki je zajela Italijo. Kriza se kaže predvsem v gospodarstvu, ki nikakor ne more ven iz inflacije. To krizo najbolj občutijo mladi, ki iščejo zaposlitev in je ne morejo dobiti, ter upokojenci, ki jim draginja vsak dan sproti odjeda vrednost njih penzij.

Drugo področje krize je javni red. O tem ni potrebno kaj več razlagati, saj so ugrabitve, izsiljevanje, atentati vseh vrst ustahovalne novice, ki vsak dan napolnjujejo stolpce časopisnih poročil in radijska ter televizijska poročila.

Tretje področje je šolstvo, ki je potrebno korenite reforme, a se ne morejo zediniti, kakšna naj bo ta reforma, posebno reforma univerze. Pri vsem tem pa gre za ohranitev pluralistične demokracije, kakor je izšla iz odporniš-tva v Italiji med zadnjo vojno in kakor je bila uzakonjena v ustavi.

Krščanska demokracija je kot relativno najmočnejša stranka v parlamentu prva poklicana, da išče izhod iz omenjenih težav. Toda po junijskih volitvah lanskega leta je maneverski prostor njenega vodenja zelo omejen zaradi množične prisotnosti komunistične partije v parlamentu in v italijanskem javnem življenju. Hočeš nočeš je od lanskim volitev še bolj kot prej vse italijansko politično življenje pogojeno od zadržanja PCI. To se pravi, da države ni mogoče voditi brez pristanka komunistične partije. Do tega je prišlo zlasti zato, ker se manjše stranke (socialisti, socialni demokrati, republikanci) nočejo več vezati z DC ne v parlamentu ne izven parlamenta. Ob tem spoznanju je DC nujno prisiljena da išče neko sodelovanje s PCI ali pa da gre na nove državne volitve.

Ker novih volitev po komaj enem letu nihče ne mara, zato se vršijo razgovori med strankami ustavnega loka, kako bi reorganizirali vlado, da bi ta mogla res vladati. Pri tem je pa velika nevarnost in sicer, da bi se ustvaril „zgodovinski kompromis“ med DC in PCI. To je stalen cilj politike italijanske komunistične partije a tudi stalen

odklon Krščanske demokracije. Vendar obstaja nevarnost, da bo v sedanjem trenutku do takega kompromisa prišlo. Italijanski katoličani, ki so glavni volivci DC, so ob taki perspektivi upravičeno zaskrbljeni.

To zaskrbljenost je izpovedal dnevnik „Avvenire“ v uvodniku dne 3. maja, ko so se razgovori med strankami začeli. Tam piše: „Nevarnosti in neznanke (ob sedanjih pogajanjih med DC in ostalimi strankami) veljajo za vse in vsi jih morajo pravilno oceniti, ne samo DC. Vendar je res, da je največja nevarnost, ki grozi državi ta, da se odpre pot brez povratka komunistični nadvladi, ki bo dejansko odrezala korenine sleherni možnosti katere koli drugačne izbire tej nadvladi.“ To se pravi, če se enkrat odpre pot do oblasti komunistični partiji, potem bo ta ostala za vedno, podobno kot drugod, kjer je prišla na oblast.

Nekaj tednov za tem člankom se je oglasila „Civiltà Cattolica“ o isti zadevi. Ta jezuitska revija gleda na sedanji politični trenutek nekoliko drugače in piše: „Nikakor si ne zakrivamo oči pred dejstvom, da pot, na katero je stopila DC, more skrivati resne nevarnosti; vendar se nam zdi, da vsaj trenutno ni mogoče trditi, da predvideni sporazum o dveh ali treh točkah programa med DC in drugimi strankami, vključno PCI, pomeni že korak proti zgodovinskemu kompromisu. Menimo, da tak dogovor ne pomeni nujno, da bo PCI s tem napravila korak brez povratka k oblasti in s tem k osvojitvi Italije. Na drugi strani — piše ista revija — resnost sedanjega položaja zahteva neko večino in ker druge ni, ostane samo omejen dogovor med strankami ustavnega loka.“

Italijanski katoličani in z njimi večina škofov, kot se je jasno pokazalo tudi na zadnjem zasedanju italijanske škofovske konference, zaskrbljenostjo gledajo na sedanji položaj v državi in na razgovore med DC in ostalimi strankami ustavnega loka, zlasti še s PCI, vendar realistično gledano ne vidijo drugega izhoda kot nekaj omejen dogovor med DC in PCI, kajti novih volitev se v sedanjem trenutku vsi bojijo. Bile bi prevelika neznanika in resnična nevarnost za mir in red v državi in s tem močna skušnjava za kak državni udar ali krvavo revolucijo.

K. G.

preteklost v vzhodnih deželah. Neki funkcionar italijanske komunistične partije mu je dejal, da je disenc dolgočasna zadeva. Sinjajski ne verjame, da bi komunizem na zapadu mogel dobiti druge lastnosti kakor komunizem, ki je v sovjetskem bloku. Nedvomno obstajajo razlike med evrokommunizmom in sovjetskim komunizmom. Nikakor pa ne bistvene, to je temeljnega značaja.

Nam očita jo — je dejal Sinjajski — da branimo samo meščanske svobostine. Kaj to pomeni? Zakaj naj bi bila svoboda besede, mišljenja, izražanja in vere meščanska zadeva?

Po mnenju Sinjawskega bi se morali evrokommunisti bolj brigati za socialno

DEMOKRACIJA V ŠPANIJI

VOLIVNA ZMAGA SREDINE

Skoro 80 odstotkov volilnih upravičencev v Španiji se je odzvalo svoji državljanski odgovornosti in oddalo milo sredo, 15. t. m., svoj glas za novo politično dobo, v katero je prestopila Španija po smrti grala Francisca Franca. Odstotek je bil visok z ozirom na politično mrtvilo, ki ga je preživljala najmanj ena generacija Špancev, saj že 41 let v tej državi ni bilo demokratičnih volitev v pluralističnem smislu.

Kakor so napovedale organizacije, ki zasledujejo javno mnenje in opazovalci političnega razvoja v Španiji po Francovi smrti, je s skoro absolutno večino oddanih glasov — 48% — zmagala sredinska Zveza demokratičnega centra (Unión Centro Democrático). Sledijo ji socialisti zahodnonemškega kova s 34%, marksistični socialisti s 8%, komunisti s 6%, frankisti s 5%, tem pa manjši politične skupine.

V senatu ima Zveza demokratičnega centra absolutno večino s 105 sedeži od 207, v poslanski zbornici pa relativno večino s 165 sedeži od 350. Komunistična partija ima v poslanski zbornici 20 sedežev, demokratični socialisti 119, frankisti 17, ostale stranke in strančice desnice in leve od 9 navzdol do enega.

Dosedanji predsednik Suárez, ki je bil dejanski kovar Zveze demokratičnega centra, je pozval Špance na enotnost in na trdo in resno delo za ohranitev zahodne demokracije v Španiji.

Opazovalci z zanimanjem pričakujejo, če in kako bodo Španci znali ostati demokrati v praksi. Zveza demokratičnega centra je namreč konglomerat majhnih sredinskih, se pravi deloma desničarskih, deloma levičarskih političnih skupin, ki so se za volitve združile iz strahu pred socialistično zmago, ki bi jo pozneje španska KP izkoristila za

svoj maneuver za pograbitve oblasti. Nihče še ne more z gotovostjo vedeti, če se bo iz Zveze postopoma izcemila prava in enotna sredinska stranka, ki bo, če že ne vsrkala vase, pa vsaj pridobila za sodelovanje v parlamentu ostale majhne desničarske politične skupine. Za komuniste, ki so sami po sebi želi komaj 6% glasov, opazovalci ne dvomijo, da bodo v parlamentu nastopali skupaj z marksističnimi in demokratičnimi socialisti.

Zahodna Evropa se je trenutno oddahnila, kakor se je svoječasno ob volilnih rezultatih v Portugalu. Skupni evropski trg pa je zaenkrat še noče sprejeti za polno članico, kakor tudi ne Grčija in Portugala, dasi imajo sedaj vse tri države demokratične režime. Opazovalci ugotavljajo, da se je SET prej branil teh držav s političnim izgovorom o njihovih diktatorskih režimih, da pa je ozadje odpora v resnici gospodarskega značaja. Tako Španija, kakor Portugal in Grčija bi s svojim cenanim poljedelstvom namreč v marsičem konkurirale dragemu poljedelstvu Francije, Anglije, Belgije in Nizozemske, česar si pa SET ne more zaenkrat dovoliti, ne da bi zamajal svojo več ali manj uravnovešeno gospodarsko in finančno strukturo.

Nov španski parlament (cortes) bo kot svoje prvo delo moral izdelati in izglasovati novo špansko ustavo.

Španski kralj Janez Karel s svojo ženo ni volil, kakor nikjer kralji ne volijo, ker samo po sebi razumljivo so smatrali za predstavnika celotnega naroda in se zato ne morejo odločiti za nobeno politično stranko. Toda v Španiji je moralo notranje ministrstvo to posebej razglasiti, da je končalo s polemiko, za katero stranko se bo odločil kralj.

Brežnjev predsednik države ZSSR

„PO VOLJI PARTIJE“

Šef sovjetske KP, 74-letni Leonid Brežnjev, si je minuli četrtek nadel še en državni naslov, ko je „sprejel kot nekakho nalogo“, kakor je sam lažljivo izjavil 1517 partijskim kimavcem moskovskega parlamenta. „tudi mesto predsednika sovjetske republike.“ Isti parlament je trenutek prej „soglasno“ odobril „upokojitev“ dosedanjega 70-letnega državnega predsednika Podgornjaja.

Opazovalci razvoja v ZSSR ugotavljajo, da se je s to potezo Brežnjeva zaključila doba boja za oblast v vrhovnih sovjetske KP po odstranitvi Hruščeva leta 1964. Partijski centralni komite je 24. maja letos odstavil Podgornjaja s predsedniškega položaja. Način, kako je bil enostavno odstavljen in ne da bi kdor koli od sovjetskih veljavok z besedico omenil kakrnekoli „zasluge“ za ZSSR, ki jih je napravil Podgornjaj

v enajstih letih svojega predsednikovanja, vse to je po mnenju zahodnih opazovalcev znamenje, da je Podgornjaj moral napraviti za sovjetsko KP neko veliko napako.

Siva eminenca za kremelskimi zidovi je bil pri vsem tem sedanji sovjetski partijski ideolog 74 letni Mihael Suslov, ki je bil tudi tisti, ki je v sovjetskem CKKP „predlagal“ Brežnjeva za državnega predsednika. Hvalil je Brežnjeva kot „izrednega vodjo, tako v notranji kakor v zunanji politiki.“ Suslov že več kot deset let dejansko kroji sovjetsko partijsko politiko, le da za izvrševanje svojih idej uporablja druge, javne oblasti željne sovjetske veljake, med njimi tudi Brežnjeva samega. Opazovalci ugotavljajo, da je Suslov vreden naslednik Ilije Ehrenburga kar tiče partijskega ideološkega vodstva, in Berije, kar tiče partijskega vladanja nad narodi v ZSSR.

Tine Debeljak

Med knjigami in revijami

FRANCE KOBLAR: MOJ OBRAČUN

Slovenska Matica v Ljubljani, kateri je bil pred dvema letoma umrl akademik France Koblar predsednik, je zdaj izdala njegov lastni življenjepis v zbirki Spomini in srečanja zv. 7, pod naslovom OBRAČUN (str. 236). Prof. Koblar, dolgoletni profesor slovenščine in latinščine na II. drž. gimnaziji, je bil literarni esejist in zgodovinar, literarni in gledališki kritik, član PEN kluba, Društva slovenskih pisateljev, profesor in rektor Dramatske akademije, izdajatelj slovenskih klasikov Preglja, Finžgarja, Gregorčiča, Ketteja, Bevka itd., član Akademije znanosti in umetnosti, vsekar odlični katoliški kulturni delavec, ki pa je postal deležen — visokih Titovih odlikovanj za svoje kulturno delo in delo za OF med svetovno vojno. To zadnje njegovo delo pride do izraza v tem Obračunu.

Napisal je avtobiografije v zadnjih mesecih pred „osvobojenjem“ med 31. marcem in 13. majem l. 1945. Nato je rokopis započel — ga še parkrat odprl pozneje in vnesel nekaj malenkostnih opomb — spet zaprl z navedbo, naj ga odpro šele po smrti. Tako ga je zdaj izdala Slovenska Matica v uredništvu dr. Jože Mahnič in z mnogimi življenjskimi fotografijami.

Uvodoma pravi Koblar, da noče opisovati osebnih stvari, „te se obravnava-

jo med Bogom in menoj in niso javna zadeva“, pač pa hoče podati podobo svojega rojstnega kraja Železnikov na Gorenjskem ter pričevati o dogodkih, ki so se dotaknili njegovega življenja. Najprej poda opis propadanja nekoč razvitega delavskega trga Železnikov, kjer so gospodovali industrije, Globočniki, kranjsko meštarskega mišljenja, pozneje v naslednjih Novaku in Egerju pa naravnost orodje germanizacije trga. Sebe smatra — kot sin staršev, ki sta oba — oče in mati — služila kruh s kovanjem žebeljev — za izrazitega proletarskega sina, ki bi mu bila usojena proletarska usoda, da ga ni poslal v šole kaplan Alojzij Jarc. Opis rojstnega kraja je prava sociološka študija, zelo črna v upodobitvi življenja „na dnu“, toda — zdi se mi — pisana že pod vtisom proletarske psihoze med vojno, kajti kot škofjeločan sem imel vtis o Železnikarjih, da so bili ponosen, prevzet rod, dvignjen visoko nad kmetstvo okolico. Vsekakor: opis je plastičen in močan, pa pomemben po bogastvu verske folklore in narodopisnega gradiva, ki ga podaja.

Nato opisuje svoje šolanje v Ljubljani: v Alojzeviški Domu pod poznejšim tržaškim škofom dr. Karlinom, pa v Marjanišču pod prelatom Kalanom, kjer mu je bil prefekt Izidor Cankar. Nato

MEDNARODNI TEDEN

NOVA KOMUNISTIČNA BAZA V INDIJSKEM OCEANU — Državica Sejšelski otoki v Indijskem oceanu ima 35.000 prebivalcev. Na volitvah leta 1975 je Demokratična stranka dobila 10 poslancev, marksistična Ljudska zveza pa 5. Sovjetska zveza, ki zagovarja „neutralsko“ v Indijskem oceanu, je ugotovila, da bi bili Sejšeli pripravi za bazo, odkoder je mogoče kontrolirati ves severozahodni del Indijskega oceana. Poslužili so se za prevrat kar ministrskega predsednika Renéja, ki je izjavil, da je prevrat pripravila „neka marksistična velesila“. Sama Renéjeva hčerka pa je dodala, da je njen oče bil pogosto na obiskih v Moskvi.

IRSKO PARLAMENTARNE VOLITVE — Prejšnji teden so volili tudi na Irskem. Seveda ni bilo toliko pisanja ko o španskih. Na teh volitvah 16. junija je zmagala opozicijska koalicija med stranko Fine Gael in laburisti, ki je dobila 32 poslancev, vladna stranka Fianna Fail pa le 16.

WERNER VON BRAUN UMRL — Po dveh letih bolehanju je v mestecu Alexandria pri Washingtonu umrl oče moderne astronautike, stvaritelj nemških raket V-1 in V-2 ter po letu 1945 tudi ameriških vesoljnih raket. Getovo je dosegel največji uspeh, ko je 20. julija 1969 Neil Armstrong stopil na lunina tla.

KATOLIŠKI DUHOVNIKI? — Pri španskih volitvah je kandidiral tudi 15 duhovnikov, večina na levičarskih listah — maističnih, trockističnih, komunističnih in socialističnih. Enajst se jih je potegovalo za poslanski, štirje pa za senatorski stolček.

Nima pa nad seboj mogotca Stalinovega kova.

Brežnjev je prvi sovjetski partijski veljak, ki ima v sebi združena oba položaja: glavno tajništvo partije in predsedništvo države. Uradno, se pravi na papirju, ima večjo oblast, kakor jo je imel Stalin ali kateri koli drugi od sovjetskih partijskih vodij od revolucije 1917 doslej, ki so bili „samo“ glavni tajniki, t. j. šefi sovjetske KP.

Brežnjev po „izvolitvi“ ni jokal, kakor ima velikokrat navado hliniti čustvenost v javnosti, je pa izkoristil priliko, da dokaže, kako „se ves predaja službi ljudstvu“, ko je izjavil: „Volja partije, volja sovjetskega ljudstva in interesi naše socialistične domovine so zame bili vedno vrhovni zakon, kateremu sem podrejal in podrejam vse svoje življenje.“

Tuji časnikarji so morali zadrževati smeh, da so se izognili izgonu iz dvorane in poznejšemu izgonu iz ZSSR.

Poravnajte naročnino
Svobodne Slovenije!

na Dunaju, kjer je študiral slavistiko pa telovadbo; kot izvrsten telovadec se je pripravil za telovadnega profesorja v mislih na sodelovanje pri Orlu. Bil je med Daničarji tudi predsednik, določen za urednika Zore, da ni prišla prva svetovna vojna l. 1914. Moral je na vojsko na rusko in soško fronto, kjer je bil na Oslavju kot avstrijski častnik ranjen od bombe. Po ozdravljenju ni bil več poslan na fronto, temveč je bil pri vojnem sodišču na Tirolskem kot prisodnik oz. kot ekonom v bolnicah na Poljskem, kjer ga je zatekel prevrat l. 1918. Vrnil se je v Ljubljano, kjer je „doživel vso klavnost prevratnih dni“. Stopil je iz vojske, se oženil in nastopil kot suplent profesorsko službo pri II. drž. gimnaziji, kjer je nato ostal vse do konca službenih let. — To je zunanji okvir njegovega življenja.

V ta okvir pa je vkomponiral svoje literarno kulturno delo, ko je pisal v alojzeviške Domače vaje, v marjaniški Naš vzor, v Dom in svet, pisal črtice, podlistke in sonetni venec... dokler se ni ustavil pri gledališču in njega kritiki. Močno je bilo njegovo podeželsko prosvetno delo, zlasti pri gledališču Prosvetnega društva v Železnikih, kamor se je par let vračal vsako soboto iz ljubljane in vodil svoj oder, ki je bil gotovo najboljši — po programu in izvedbi — med vsemi slovenskimi ljudskimi odri. Lahko trdim to, ker sem iz Škofje Loke vsaj trikrat šel gledat njegove orodske izvedbe in prevode Grillparzerjevih dram: Prababica, Ljubezni in morja

Ni žrtve inteligence, ki bi zadovoljilo nenasitne zahteve tistih, ki nimajo duha.

Theodor W. Adorno

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Nekaj gospodarskih novic je pritegnilo pozornost javnosti pretekli teden, medtem ko je predsednik države potoval v severozahodne province, in 20. junija v Rosario, kjer so bile razne slavnosti za dan zastave. Isti dan je bila v Buenos Airesu slavnost, s katero je argentinska Katoliška akcija zaključila svoje vsenarodno zborovanje.

Gospodarske novice so prežete z duhom optimizma. Najprej so bile objavljene številke letošnjega pridelka žita. Dosegel je kar 11 milijonov ton in je bil 24 odstotkov višji kot lansko leto. Za sedanje čase, ko država spričo še vedno težke krize stavlja velike upe na poljedeljstvo, je dobra letina pravi blagoslov.

Prav tako je prejšnji teden vlada potrdila novi zakon o davčni aktualizaciji, t. j. davčno pobeljenje (blanqueo). Od tu naprej bo država najstrožje nadzorovala izvrševanje davčnih obveznosti. Kršilci bodo ne le gospodarsko kaznovani, temveč jim bo tudi priložen primeren zapor. Vlada smatra, da je primerno obdavčenje ena tistih poti, ki bodo peljale do solidnejšega proračuna. Deficit, s katerim se vlada bori, je še vedno tista rak rana, ki zaradi nenehne tiskanja denarja, za plačevanje notranjih dolgov, povzroča inflacijo. Prav te dni je gospodarski minister izjavil, da inflacija še ni kontrolirana (letno dosega v tem trenutku porast okoli 100%) in da prav zaradi tega ni mogoče govoriti o splošnem povišanju plač. Splošna povišica, ko pride, bo relativno majhna, vlada pa bo nakazala pot za zvišanje plač po povečani produkciji, ki bo seveda različna na posameznih sektorjih.

Razveseljivo je tudi, da je precej padla brezposelnost. Trenutno je nekoliko več kot 3 odstotke, kar pomeni, da je padla na višino iz leta 1965, še pred vlado generala Onganía. Tistega leta, pa doslej, je vedno nihala, in včasih dosegla kar 6%. Da se brezposelnost v sedanjem času krize manjša, je kaj pozitiven pojav. Je pa tudi dokaz, da sedanje gospodarsko vodstvo jasno sledi ciljem, ki jih je zastavilo. Ena glav-

nih postavk ministra je bila doseči stabilizacijo, ne da bi to povzročilo brezposelnost. To je izpolnil v hvalevredni meri. Upamo, da bo tudi ostalo, zlasti skorajšnje zvišanje kupne moči plač, Prihodnjega 7. julija namreč konča tkim. „premirje cen“; po tem datumu bodo znova cene proste. Bomo videli, kaj bo tedaj.

Svoboda cen je namreč, zlasti v Argentini, ki ni navajena kompetitivnega svobodnega tržišča, precej pogojena vestnosti posameznika. Mnogi pa skušajo v kratkem času obogateti na račun drugih, ne da bi jim bilo mar, če je to prav, moralno ali ne. V tej točki pa se vedno povračamo na stvarino, ki jo nenehno ponavlja cerkveno vodstvo: ni mogoče spremeniti družbe, če se prej ne prevzgoji posameznih članov. K temu pa teži zadnje čase glavni napor argentinske Cerkve. Ta napor prinaša lepe sadove, in da lahko bodočnost gledamo z upanjem, je dokazalo zborovanje Katoliške akcije. Okoli dvajset tisoč delegatov iz Buenos Airesa in notranosti je prisostvovalo zasedanemu posameznih vej. Zaključni slovesnosti na športnem štadionu San Lorenzo je prisostvovalo nad 50.000 vernikov. Samaševalo je s papeškim nujcem 40 škofov in okoli 300 duhovnikov. Še prej je 15.000 mladih katoličanov v popolnem redu a nič manjšem navdušenju, poneslo kip lujanske Marije po ulicah glavnega mesta, kjer so jih z rožami obsipavali prebivalci mestne četrti.

Moč, tako številčna kot idejna, ki jo je pokazala glavna katoliška organizacija, katere cilj je poduhovljenje ljudstva, daje pobudo za nove podvige. Posebno še, ker dobiva vedno obnovljen pritek mladih moči. Ne pozabimo, da se je lanskega mladinskega romanja v Luján udeležilo nad 100.000 ljudi. Ali ni prav v verski preobnovi pot izhoda iz današnje krize? Gotovo je, zlasti še, če upoštevamo misel, ki jo škojfe nenehoma zadnja leta ponavljajo: „Križa je, prej kot gospodarskega ali socialnega, moralnega značaja.“ Tudi s tega vidika je upati, da se svita izhod iz krize.

Malikovanje in medvedja koža

Diktator Josip Broz Tito, ki je odgovoren za poboje in umore deset in deset tisocev pripadnikov narodov v Jugoslaviji med drugo svetovno vojno in takoj po njej, je dopolnil maja 85 let. Za to priliko si je komunistična partija Jugoslavije na vse mogoče načine prizadevala, da bi zbornala k proslavam kar največ ljudi. Komunisti kot privilegirana kasta so šli z navdušenjem, da si ohranijo svoje lepe položaje. Drugi so šli, ker po tolikih letih „diktature proleta-

riata“ že ne vedo več, kaj je svoboda, in je ne poznajo. Nemalo je bilo tistih, ki so šli po „službeni dolžnosti“, ker so bile oči tajne policije in ovaduhov ob proslavah še posebej budne.

Kdor od starejših je bral bombastične naslove in članke v časopisih in gledal televizijo, se je nehote spomnil časov Hitlerja, Stalina, Mussolinija, Goebelsa, Goeringa in podobnih. Vse se je razvijalo po tedanjih preizkušnih receptih.

Tito je bil imenovan tretjič za heroja. Prezidij vrhovnega Sovjeta ZSSR mu je podelil red oktobrske revolucije. Nekeč tako slavljen „osvobodilni boj“ proti okupatorjem je ostal skoro pozabljen.

To, kar počenjajo, že ni več samo „kult osebnosti“, ampak prehaja že v malikovanje. V Beogradu so izdali knjigo fotografij o Titu in Jovanki pod naslovom „Njuni dnevi“. Slike so v glavnem delo „uradnega fotografa“ Iva Eterovića od leta 1966 dalje. Knjigo financira poleg ostalih tudi ljubljanska državna založba Slovenije. Tema slik: Titova mehanična delavnica, potovanja z letali, ladjo in „modrim“ vlakom, „družinsko življenje“, praznovanja v kraljevskem Belem dvoru. Njuni dnevi bodo izšli tudi v hrvaščini, slovenščini, makedonščini, angleščini in še nekaterih drugih jezikih.

Seveda niso pozabili pripraviti „dokumentarnih filmov o Titu“, ki jih bodo za začetek predvajali na niškem filmskem festivalu od 27. 8. do 3. 9. Razen tega je izšla tudi antologija „Izbrana poezija o Titu“, priobčenih je 32 pesmi, ki so kronološko razvrščene.

Višek pa je gotovo mednarodno malikovanje. Na mednarodno lovsko razstavo v Marseilles so poslali kožo medveda, ki naj bi ga bil Tito ustrelil aprila na lovu v bosanskih gorah... Medvedja koža je dobila prvo nagrado kot najboljša svetovna rekordna lovška trofeja. Novico o nagradi je po pisanju agencije Tanjug Tito prejel ravnano na svoj rojstni dan... Titovo medvedjo kožo je komisija ocenila s 493,52 točkami, kar je za 27,5 točk več kot dosedaj katerakoli lovška trofeja.

(Bo še.)

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — V noči od petka 1. julija na soboto 2. julija bodo študentje in študentke romali peš na Brezje. Zbrali se bodo v cerkvi v Šentvidu v Ljubljani v petek zvečer, kjer bodo imeli začetno zbrano mašo. V soboto zjutraj pa bodo imeli bogoslužje na Brezjah, ki ga bo vodil in med njim govoril nadškof in metropolit Dr. Jože Pogačnik, ki obhaja letos 50-letnico mašništva.

LJUBLJANA — Po poročilu iz Beograda je za binkošti pred nabito polno dvorano pri beograjski stolnici prvič nastopil ekumenski moški zbor s samostojnim sporedom. Sestavljajo ga sami slovenski izobraženci, duhovniki in laiki. Med temi so: Stanko Jakulin, inž. Ludvik, Milan in Stanko Pucelj, dekan Herman Habič, magister Anton Lavrič, spiritual Jurij Devetak, inž. Danilo Rutar, kaplan Franc Jamnik, Janez Jelen in Stanislav Holeček. Peli so same Marijine pesmi. Nastop je Beograščane zelo navdušil. Zbor je ustanovil leta 1973 salezijanski duhovnik Herman Habič. Prvi dirigent zbora je bil salezijanec Franc Jamnik, ki je za ta nastop prišel iz Niša, sedaj pa ga vodi študent glasbene akademije Franc Ban.

DOBRNIČ NA DOLENJSKEM — Za Baragovo slovesnost v Dobrnič, ki bo 10. julija, sta ameriška škofa Hickey iz Clevelanda in Salatka iz Marquette že prijavila svoja zastopnika. V Mali vasi, kjer je bil škof Friderik Baraga rojen, bodo v kratkem začeli obnavljati Baragovo rojstno hišo. Za pevski nastop pri bogoslužju se je že prijavilo 300 pevcov. Slovesnost 180-letnice Baragovega rojstva bo združena s 700-letnico župnije Dobrnič na Dolenjskem in 200-letnico jubilejem tamkajšnje farne cerkve.

LJUBLJANA — Delegati zbora občin in zbora združenega dela republiške skupščine so 26. maja sprejeli prvi slovenski kazenski zakonik, ki bo stopil v veljavo 1. julija. Pravijo, da so ga pripravljali dve leti in upoštevali „varstvo dobrin, ki jih mora po ustavnih določilih zavarovati republika“ in tudi da „prinaša nekatere nove rešitve, ki so odraz sedanjih razmer in spoznanj na tem področju“.

MARIBOR — Mariborska opera je pripravila „Vaške pevke“ italijanskega skladatelja Valentina Fioravantija (1764—1837). Ta opera je skladateljevo najbolj znano delo, ki jo je med drugim uprizorila v Ljubljani Gledališka družba že leta 1822.

LJUBLJANA — Simfonični orkester Slovenske filharmonije pod taktirko Antona Kolarja je odlično poustvaril Schubertovo Simfonijo št. 5 v B-duru. Uvodna točka koncerta je bila Sonatina za godala Uroša Kreka, v drugem delu pa je orkester zaigral s znanim

nemškimi pianistom Christophom Eschbachom Mozartov Koncert za klavir in orkester št. 24 v c-molu.

LJUBLJANA — Mladinska knjiga je sklenila ponatisniti Etimološki slovar slovenskega jezika akademika dr. Franceta Bezljaja. Prva izdaja je izšla v februarju, pa je že pošla.

NOVA GORICA — Na tekmovanju študentk administrativnih in upravnih šol se je pomerilo 48 dijakin v stroje-pisju in stenografiji. V strojepisju je bila prva Darja Fajt iz Murske Sobotice s 363 udarci na minuto, v stenografiji pa Anica Budihna iz Nove Gorice.

MARIBOR — Dokončali so elektrifikacijo na odseku Maribor—Šentilj, slavnost odprtja za promet je bila 27. maja. Sedaj je elektrificiranih 400 km slovenskih železnic: Od Jesenic do Dobo-ve na meji s Hrvaško in od Kopra do Šentilja.

SLOVENSKE BISTRICE — Maroltova jelka — ponos Pohorja, raste ob zgornjem toku Bistriškega potoka. Ob njej je napisano, da je visoka 44 metrov, stara 250 let in da meri obseg debla 595 cm, premer pa 190.

LJUBLJANA — Republiški primanjkljaj v letošnji bilanci splošne porabe bo treba kriti, seveda z novimi davki. Te sicer „še oblikujejo“ na raznih sejah. Tako se govori, da bi bil „najboljši in najbolj redni priliv“ ponovna uvedba davka na izplačane osebne dohodke. S tem davkom bi mogli zbrati do 600 milijonov dodatnih dinarjev.

LJUBLJANA — Pred mesecema, točno 26. aprila, so sklenili, da bodo tuji turisti mogli kupovati bencin, za devize seveda, s posebnimi bencinskimi boni in sicer kar za 20 odstotkov ceneje kot domačini. Sedaj se oglašajo razni glasovi, da je to le „vaba“ za turiste, razočarane s postrežbo v Sloveniji.

BLED — Novi blejski Hotel Park, štirinadstropno stavbo iz cementa in lesa, so slovesno odprli 27. maja. Hotel ima v 10 apartmajih in 176 sobah 350 ležišč. V podstregu so pripravili tudi poseben center za rekreacijo in bazen. Cena prenočišča velja 200 dinarjev, za penzion pa je treba odšteti še 45 dinarjev več.

LJUBLJANA — Na posvetu strokovnjakov za prehrano so ugotovljali, da hrana Slovencev ni dovolj kvalitetna, za določeno delo celo neustrezna in da dnevno zaužijejo v Sloveniji premalo obrokov. Tako 60 odstotkov delavcev pride na delo, ne da bi prej zajtrkovali. To pa se pozna pri produktivnosti, ker dve ali tri ure po prihodu na delo postane delavec zaradi zmanjšanja slad-

ve zadovoljivo rešili, so za talca vzeli naš ameriški Informacijski center v Sarajevu. V tem sporu so grozili, da bodo Center zaprli ali pa z njim postopali, kot z nezaželjeno ustanovo. Jugoslovanski komunisti so torej predpostavljali, da bodo mogli našo željo za dosego sporazuma z Jugoslavijo za uvoz naših knjig, gramofonskih plošč, itd. izkoristiti kot sredstvo v boju proti nam.

ZDA finančno vzdržuje 90 odstotkov Fulbrightovega programa o medsebojni izmenjavi znanstvenikov. Jugoslavoani so vedno izkoriščali ta program kot možnost lahkega dostopa do tehnološke izobrazbe. V ZDA pošiljajo, npr. samo znanstvenike in inženirje, nikdar pa sociologe. Mi smo zahtevali ravnotežje, kajti čeprav s simpatijami gledamo na jugoslovanske želje, da šolajo čim več znanstvenikov, je vendar v našem interesu, da pridejo k nam tudi jugoslovanski gospodarstveniki in politični teoretiki, da bi videli ZDA na lastne oči in pri nas študirali. In kljub temu, da jugoslovanska vlada (bolje rečeno, tajna policija) zelo pazljivo izbira tiste, ki naj odidejo v ZDA, in nam zato pošilja samo dobre komuniste, pa je povečano razumevanje, ki iz tega izhaja, vendar vredno stroškov, ki jih z njimi imamo. Ni pa seveda netipično, da se ameriško veleposlaništvo med pogajanja z Jugoslavoani za dosega razumnega ravnotežja znajde med dvema ognjema: med

SLOVENC I V ARGENTINI

SLOVENC I PO SVETU

Osebnosti:

Poroki: Poročila sta se v soboto 4. junija v cerkvi Ntra. Señora del Tránsito, gđc. Margi Marija Durič in Jesús María Barraza. Za priči sta bila nevestin oče Franc Durič in ženinova mati ga. Ada Beatriz Barraza.

V soboto, 18. junija, sta se v cerkvi Marije Pomočnice v Ramos Mejía poročila Marko Potočnik in Viviana Bustamante. Za potra sta bila ženinova mati ga. Kati Potočnik in nevestin oče Federico Bustamante. Poročil ju je g. Jože Škerbec. Čestitamo!

Družinska sreča: V družini lic. Francita Markeža in ge. lic. Kristine roj. Saavedra so dobili sinčka, ki bo pri krstu dobil ime Marjan. Dne 16. junija, pa so v družini dr. Staneta Žužka in ge. prof. Terezike roj. Marn tudi dobili sinčka, ki bo krščen na ime Damjan Marko. Srečnim staršem iskrene čestitke

korja v krvi manj pazljiv in utrujen. Povedali so tudi, da povprečna štiridružinska družina porabi 38 odstotkov dohodkov za hrano, „družine z nizkimi osebnimi dohodki pa celo več kot 50 odstotkov.“

TRŽIČ — V Tržiču je bila 28. maja revija pihalnih orkestrrov Slovenije. Koncertirali so orkestri z Jesenic, Mute, iz Kranja, Hrušice, Gorenja, Kesc, Medvod, Slovenske Bistrice, Zidanega mosta in Tržiča.

LJUBLJANA — Violinist Tomaž Lorenz in pianist Andrej Jare sta v ciklu „Ljubljanski umetniki Ljubljani“ predstavila glasbenemu občinstvu dela Corellija, Brahmsa, Ramovša in Dvorka.

UMRLI SO: od 21. do 27. maja

LJUBLJANA — Angela Hlebec, 85; Franc Laznik, 95, up. rudar; Terezija Huč r. Černeck; Franc Osterman, up. žel. strojevodja; Miroslav Peruzzi, 75, up. železničar; Minka Čekolce roj. Fakin, 82; Ivan Počivalšek up. lesostrugar; Ivanka Golob; Marija Pavlin r. Novak, 87; Pavel Tanko, up.; Marija Gros r. Jare; Valentin Pirnat; Josipina Karbo; inč. Jože Tiringar, up. inšp.

RAZNI KRAJI — Marija Krajnik r. Pretnar, delavka, Bled; Slavko Mali, strojarski mojster v p. Radovljica; Leopold Bučar, 67, Ponikva pri Šentjurju; Anton Repovž, Šentjanž; Jolanda Muster r. Hima, 85, Murska Sobotica; Franc Molk, 75, up. ključ., Izola; Janez Luznar, Zuerich, Švica; Milena Konečnik, up. uč., Gornja Radgona; Anton Zore, up. kov. mojster, 76, Kamnik; Mihael Ogorevc, Bled; Matilda Smole, Poljčane; Ana Stih r. Vesel, Novo mesto; Franc Mesec, Vrhnika; Anton Zidan, up., Polje-Lj.; Jože Pušlar, kraj. mojster, Višnja gora; Ivan Prevolnik, up. šofer; Anton Perko, Ponova vas; Jože Francelj, Kranj; Vinko Marinko, posestnik, Sp. Zadobrava; Nežika Kavčič, Dravljelj.; Elizabeta Pučko, Hermanci; Ivan Petauer, up. ptt., Celje; Lado Hren, brivski mojster in samostojni obrtnik kovinske stroke, predsednik „Krajevne skupnosti“ Šmartno ob Savi; Frančiška Krlhikar, 72, Kandrše; Danilo Kraigher, prof., Maribor; Edvard Knap, Dolnja vas.

odločilnimi in nepopustljivimi jugoslovanskimi pogajalci in razburjenim Državnim tajništvom, ki je izgubilo iz vida, za kakšne naše relativne interese gre (na koncu koncev smo mi tisti, ki financiramo ta program) in se ni nikdar naučilo, da je namen začetnega nesporazuma prav ta, da Jugoslavoani končno dosežejo zase zadovoljiv sporazum.

Kljub temu, da jugoslovanski tisk, ki ga kontrolira režim, izkorišča sleherno priliko, da, zroč vse skozi marksistično prizmo, prikazuje ZDA za malo laskavimi izrazi, pa se Jugoslavoani neprestano pritožujejo pri Državnemu tajništvu v Washingtonu (in se poskušajo pritoževati tudi pri ameriškemu veleposlaništvu v Beogradu) proti člankom ameriških časnikarjev, ki kritizirajo jugoslovansko vlado zaradi represivnih ukrepov ali zaradi samo nekih manj važnih neuspehov jugoslovanskega sistema. Ker zadovoljivo ustvarjena slika Jugoslavije v ZDA prinaša važne gospodarske in politične koristi, se Jugoslavoani ne zadovoljujejo s tem, da bi neki washingtonski diplomat izrazil svoje simpatije do Jugoslavije. V Beogradu se na izredno prefinjen način trudijo vplivati na ameriški tisk: vsi dopisniki, ki se vedejo „neprijateljsko“, so odrezani od vseh uradnih in poluradnih virov ter jih podvržejo raznim pritiskom, da bi jih prisilili zavzeti „pozitivno stališče“. Ta tehnika jugoslovanskih oblasti gotovo krepi odločnost mnogih obveščevalnih ameriških dopisnikov, toda tisti, ki pridejo v državo samo za kratek čas, da bi jo prepotovali, so bolj ranljivi in občutljivejši vsled takih metod, zlasti zato, ker največ časa prebijejo z jugoslo-

Krst: Krščen je bil v slov. cerkvi Marije Pomagaj v soboto, 18. junija Gabriel Jože Selan, sin Jožefa in Marije roj. Gredar. oBtra sta bila gđc. Kristina Gredar in Jože Lunder. Krstil je med mašo delegat msgr. Anton Orehar. Iskrene čestitke!

Umrl je v Lanusu po daljšem bolehanju g. Jože Banfi, prekmurski rojak, ki je po vojni prišel z nami v Argentino. Naj v miru počiva! Preostalim naše sožalje!

SAN MARTIN

Liga žena-mati v San Martinu je imela dva zelo zanimiva sestanka. Dne 17. maja nam je predaval msgr. Anton Orehar. Podal nam je sliko o vlogi žene v Cerkvi od prvih časov krščanstva do danes in nam pojasnil mnogo točk, ki nam niso bile znane. Po predavanju nam je msgr. še kar celo uro odgovarjal na različna vprašanja, nakar smo se mu zahvalile za njegov obisk.

Dne 15. junija smo posvetile naš sestanek spominu domobrancev. Govoril nam je predsednik Slov. doma v San Martinu g. Franc Zorec. Osrednja misel njegovega govora je bila, kako naj imamo ideal, za katerega so slovenski možje in fantje darovali svoje življenje, še danes pred očmi, ga branim v vsakdanjem življenju in ga postavimo kot vzor tudi našim otrokom. G. Zorec se lepo zahvaljujemo za lep govor.

SLOVENSKO PRIMORJE

Sporazum Jugoslavije in Italije v Osimu, ki sta ga že ratificirali zakonodajni telesi obeh držav, je spremenil prejšnjo začasno mejo med conama A in B, od katerih je prva spadala pod Italijo, druga pa pod Jugoslavijo, v stalno, mednarodno urejeno in določeno mejo. Da ta meja za Slovence ni pravična, o tem smo že pisali.

Da se danes ponovno vračamo na to vprašanje, nam je dalo povod pisanje „Hrvatskega glasa“ z dne 16. marca 1977, ki izhaja v Kanadi.

V omenjenem glasilu Hrvatske seljačke stranke je njen predsednik dr. Juraj Krnjević napisal uvodni članek z naslovom: „Važen zunanji politični dogodek: Istra je te dni postala neodtujljivi del Hrvatske. Zakaj je ostal Trst še nadalje pod Italijo?“ V tem članku pravi dr. Krnjević, da se je sedaj, 22 let po londonskem sporazumu, končno uredilo vprašanje stalne in mednarodno priznane meje med Jugoslavijo in Italijo v Istri. Dr. Krnjević nato na kratko opiše zgodovino stoletnega težkega boja Hrvatov za hrvatsko Istru. Ta boj, ki je bil težak že v Avstro-ogrski monarhiji, je postal še težji pod fašistično Italijo.

Tudi mi Slovenci smo doživeli strašno divjanje fašizma na Primorskem. Naj omenimo samo Lojzeta Bratuža in bazoviške žrtve. Zato razumemo brate Hrvatov in njihov boj za pravice Hrvatov v Istri in njihovo veselje nad sedanjo odločitvijo. Nam Slovincem pa sreča ni bila tako mila kot Hrvatom, ki so rešili izpod Italije vse svoje hrvatske kraje. Precejšen del slovenskega ozem-

ŠVEDSKA

Iz pisma

„Večkrat mislim na Vas, na življenje v Buenos Airesu. Živite med Slovence istega svetovnega nazora. Slove Domove imate. In svoj domači dom. Bogato kulturno življenje. Svoje časopise, ki jih bero Slovenci po vsem svetu. In nesrečna domovina je tako daleč, da ne čutite neposredno njenih oblastnikov. Laže prenašate tujino.

Zivljenje na Švedskem pa je drugačno. Slovenci živimo tu raztreseno, daleč narazen in v popolnem nezaupanju drug do drugega. Najprej so prišli Hrvati kot begunci. Menda jih je okrog 30.000. Ti žive zase. Niti k njihovim mašam si Slovenci ne upajo iti. Slovencev je menda 6.000. Zaposleni so v glavnem na jugu. Srbi so prišli leta 1965. Na pobudo notranjih odsekov so se pripeljali polni vlaki, tako, da so jih morale švedske oblasti vračati nekaj čaka, ker niso imeli zanje niti dela niti stanovanj. Ustanovili so posebno komisijo zanje in zadevo spravili v red. Na 30.000 Hrvatov se je priselilo ok. 30.000 Srbov, na vsakega po eden. In ples se je začel. Dobili smo „Jugoslavijo v mallem“, na Švedskem v znamenju, kdo bo koga. Štiridesetletna švedska socialistična vlada je podprla jugoslovanske oblasti. Po Marxu so seveda bili „sorođniki“ in jaz razumem strah Hrvatov. (Nad. na 4. str.)

Ija je ostal še pod Italijo, in dr. Krnjević pravilno trdi, da so to zakrivilo jugoslovanski komunisti, zlasti slovenski komunisti (Kardelj, Kidrič), ki so hoteli, da sovjeti zagospodarijo nad Trstom. Zavezniki tega seveda niso hoteli in so zato Italijanom izročili Trst, ki ni niti narodno italijanski niti ne leži na italijanskem gospodarskem področju. Samo umetno naseljevanje Italijanov — zlasti iz južne Italije — je napravilo italijansko večino v Trstu. Dr. Krnjević zaključuje svoj članek z besedami: „Po sili naravnih zakonov, zoper katere na dolgo dobo ne more uspeti niti sila niti diplomatsko modrovanje, bo Trst nekoč postal sestavni del Slovenije.“ — Hvalilemi smo dr. Krnjeviću za njegovo zavzetost za Slovence.

Zdi se nam pa, da se je dr. Krnjeviću prikradla napaka v članku konec prvega odstavka, kjer pravi, da je po odločitvi v Osimu postala Istra „počevši od rijeke Dragonje na sever neodtujljivi del Hrvatske“. Stati bi brez dvoma moralo „na jug“, kajti severno od reke Dragonje se začena Slovensko Primorje s slovenskimi kraji Sečovelje, Portorož, Piran, Izola, Koper in dr. Ker smo prepričani, da se je zgodila samo napaka, mislimo, da ni potrebno dokazovati slovenskega značaja omenjenih krajev. V tem mnenju nas potrjuje tudi članek v isti številki „Hrvatskega glasa“, ki ga je napisal dr. Marko Tarle, ki omenja hrvatsko obalo od Umaga (ki leži južno od reke Dragonje) do Kotora.

R. Smersu

„Stari“ komunizem Jugoslavije

EVROPSKI VIOLINIST NA STREHI

VI.

Kadar se pogajajo z ameriško vlado, jugoslovanski komunisti sploh ne oklevajo poslužiti se slehernega sredstva, ki ga imajo na razpolago: grobo, v celoti in celo tudi čudaško. Na začetku lanskega leta je Jugoslovanski aerotransport zaprosil naš Civilni letalski odbor za dovoljenje za pristajanje jugoslovanskih letal na ameriških tleh. Toda, kar je karakteristično za njihov način postopanja, je to, da so objavili vsemu svetu svoje namene in enostavno določili točen datum začetka svojih poletov v ZDA — prej, kakor pa so se sploh obrnili na ameriško vlado. In ko so se pogajanja začela, so povrh še zahtevali od Amerikancev, naj skrajšajo postopek. Pri tem so začeli groziti, da bodo — če se njihovim zahtevam ne bo ugodilo do določenega datuma — izgnali iz Jugoslavije ameriško letalsko družbo Pan American (to je bila najmanj obrobna operacija) in odklonili nakup velikih reakcijskih letal v ameriških tovarnah.

Razpolagamo s celo legijo primerov takšnega načina pogajanja z Jugoslavoani. Zlasti poučen je primer, kako je Jugoslavija zahtevala, da naše vojaške radijske postaje v Nemčiji, ki oddajajo na istih valovnih dolžinah kakor njihova radijska postaja v Sarajevu, ukinemo, ker ovirajo njihove oddaje, namenjene jugoslovanskim delavcem v Nemčiji. Vse dotle, dokler ne bi zade-

bi jo gledali z ameriškega ustavnega vidika, bi bila zaščiten s 1. ustavnim amandmajem (zaščita osnovnih političnih in drugih svoboščin). (Po vztrajnih zahtevah so Nemci in švedi dejansko prepovedali aktivnost nekih emigrantskih skupin, in tako povzročili, da je ameriško stališče rezerviranosti postalo dvakrat težje.) Gledano s propagandne strani, emigrantski napor za pridobitev simpatij na Zahodu ne morejo biti uspešni, v kolikor emigranti nastopajo z nasiljem. Iz teh razlogov, jugoslovanske oblasti hrvaške emigrante vedno označujejo za ustaše (opominjajoč tako zahodni svet na hrvaško fašistično državo iz 2. svetovne vojne), ne glede na to, kakšna politična stališča trenutno zastopajo. Visoki jugoslovanski funkcionarji so tudi ali dejansko prepričani ali pa samo smatrajo za koristno, ko trdijo, da ameriška vlada podpira delovanje teh emigrantov. Obtožbe so običajno izrečene v obliki namigavanja. Junija 1976, ko je eksplodirala bomba v jugoslovanskem veleposlaništvu v Washingtonu in septembra istega leta, ko so hrvaški emigranti ugrabili neko TWA letalo, so jugoslovanski tisk in diplomati trdovratno izjavljali, da so obema akcijama pomagali „isti krogi“ znotraj in zunaj ameriške vlade. Toda po vztrajnih zahtevah pri jugoslovanskih oblasteh, da naj povedo, kdo so ti krogi, so le-te začele namigavati na takšne različne politične skupine, kakor so „judovske interesne skupine“, FBI in CIA, kakor tudi neke druge konservativne politične skupine, ki da baje konspirativno podpirajo to aktivnost. Toda v raz-

(Nad. na 4. str.)

SLOVENCI PO SVETU

(Nad. s 3. str.)

tov tudi do Slovencev. Od nekdanj smo igrali na srbsko karto. Imamo sicer svoja društva, ki jih nam združujejo sicer Švedi, jugoslovanska ambasada in konzulati pa nas kontrolirajo. Na zabavnih govore Slovencev že po švedsko med seboj. Težko je hoditi na predstave Slovencev, če veš, da si pod kontrolo. Vsega tega pri Vas doli ni, in zato Vas zavidam."

Binkoštno srečanje

V švedskem mestecu Vadstena ob velikem jezeru Vattem (300 km zahodno od Stockholma) so se 29. maja zbrali na binkoštnem srečanju Slovenci iz Švedske. Prišlo jih je nad 300, nekateri tudi 500 km daleč. Srečanje je pripravil misijonar jezuit Janez Sodja iz Münchna. Več tednov prej je obiskoval rojake, raztresene po tej širni deželi in zbral k službi božji.

Somaševala sta ob navzočnosti apostolskega nuncija Dr. Žabkarja odgovorni urednik Družine dr. Ivan Merlak, kot zastopnik škofa Leniča, ki zaradi birmovanja v domovini ni mogel priti in g. Jože Flis, slovenski misijonar v Parizu, do leta 1972 pa misijonar na švedskem. Pevci so se zbrali ob organistu Eriku, Švedu nemškega rodu, ki je tudi prišel več sto kilometrov daleč, da je spremljal slovensko petje, ki mu je izredno všeč. Ob koncu maše je zbrane nagovoril tudi nuncij dr. Žabkar.

Kmalu popoldne se je v bližnji dvorani sredi mesta začel družabni del srečanja s posrečenimi nastopi deklamatorjev, pevcev, govornikov (malih in velikih) in plesom, za katerega je igral ansambel „Lastovke“. Zabava se ni mogla zavleči v noč, ker prave noči zdaj tam sploh ni. Pa tudi domov je bilo treba iti. Na srečo je binkoštni ponedeljek na švedskem dela prost dan.

Referent Medsebojne pomoči Slomškovega doma obvešča svoje člane, da je od 1. julija dalje zvišana posmrtninska podpora od \$ 35.000 na \$ 40.000. (Trispevki niso zvišani.)

Referent

ODBOJKARSKA REPREZENTANCA

Zedinjena Slovenija je na turnirju Argentinske Federacije zmagovito odigrala tri tekme, in sicer s Huracán de San Justo, s Círculo de Oficiales de Policía Federal in s Club Atlético Ituzaingó ter se tako uvrstila s šestimi točkami na prvo mesto. Mlajša skupina pa je dve tekmi dobila in eno izgubila.

Obenem tudi obveščamo, da bo v četrtek 30. junija Mlajša skupina igrala ob 20.30 na igrišču Huracán de San Justo s Colegio San Martín. Ob 21.30 igra istotam 4. kategorija z Argentino de Castelar. 1.7. igra Mlajša skupina ob 20.30 s 77 Fútbol Club na njegovem igrišču ul. Azopardo in Bdo. de Irigoyen, Castelar; ob 21.30 pa 4. kategorija istotam.

PO ŠPORTNEM SVETU

SLOVENKI SONJI MILIČEVI iz Zgonika pri Trstu na italijanskem namiznoteniskem prvenstvu v Parmi ni uspelo ohraniti naslova prvakinje, ki ga je osvojila na lanskem prvenstvu. Vendar pa je nadvse častno zastopala slovensko namiznotenisko elito, saj se je uvrstila na drugo mesto. V damskih dvojicah sta Miličeva in Vesnerjeva osvojili bronasto medaljo.

KOŠARKARSKI KLUB DOLENJSKA iz Novega mesta, ki je v slovenski ligi na drugem mestu, se je preimenoval v Dolenjski košarkarski klub Novoles, ker je dobil „pokrovitelja“ v lesnem kombinatu Novoles iz Straže.

NA OSREDNJI PROSLAVI „Dneva mladosti“ na stadionu v Beogradu 25. maja so „pripadniki JLA (jugoslovanske ljudske armade)“ nastopili „pred najljubšim gledalcem, dvojnimi jubilatoma in trikratnim herojem Josipom Brozom Titom“. (Delo št. 120). Brez komentarja...

NA BALKANSKEM PRVENSTVU v odbojki so prvo mesto zasedli Romuni. Jugoslovanska ekipa je zasedla drugo mesto, nato slede Bolgarija, Turčija, Albanija in Grčija.

NA LAHKOATLETSKEM tekmovalju primorskih srednješolcev v Novi Gorici je Piculjin izenačil slovenski rekord starejših mladincev v skoku v daljavo s 728 cm, Bevč pa postavil s 712 cm nov rekord mlajših mladincev; odličjen je bil tudi Tišma s skokom v višino: 200 cm.

ARGENTINSKA NOGOMETNA EKIPA je v soboto 18. junija igrala neodločeno s Škotsko 1:1. Športni kritiki so z igro domačih igralcev zelo nezadovoljni. Posebno z obrambno vrsto, ki je bila izredno groba, čeprav so škotje igrali precej defenzivno.

FRANCOSKA RUGBIJEVSKA REPREZENTANCA pa je premagala po precej medli igri moštvo izbrano iz nekaterih klubov s 23:6.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Seja šolskega odseka ZS bo v sredo, 29. junija ob 20. uri v Slovenski hiši.

Zedinjena Slovenija prosi in opozarja vse slovenske organizacije in ustanove, da svoje prireditve pravočasno vpišejo v prireditveno knjigo v društveni pisarni.

Pisarna in knjižnica ZS je odprta vsak dan, razen ob sobotah, od 16. do 20. ure.

V okviru proslav ob 25. letnici društva SLOVENSKA VAS priredi

KARANTANIJA

koncert slovenskih in tujih pesmi pod vodstvom ge. Marije Geržinič-Fink

Hladnikov dom, nedelja 3. julija ob 16. uri.

OBVESTILA

SOBOTA, 25. junija:

V Slomškovem domu ob 20 spominška proslava. Sodeluje Slomškova šola, mladinske organizacije, pevška skupina „Fanteje na vasi“. Govoril bo inž. Jernej Dobovšek.

Na Pristavi v Castelarju ob 20. uri nadaljevanje in konec debatnega večera „Kako priti na Pristavi do leta 2000“.

NEDELJA, 26. junija:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 10 spominška proslava za padle junake.

V Slomškovem domu sv. maša za vse žrtve komunističnega nasilja.

Proslava šolskih otrok na čast mladinskega zavetniku sv. Alojziju s skupno sv. mašo in igro v Slovenski hiši ob 16. uri.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi ob 16. uri spominška proslava v čast našim pobitim domobrancem in vsem ostalim žrtvam v letih grozot. Govoril bo Ivan Korošec.

V Našem domu v San Justo spominška proslava po sv. maši.

SOBOTA, 2. julija:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20 prijateljski večer ob domačih krvavicah in pečenicah.

NEDELJA, 3. julija:

V Slovenski cerkvi Marije Pomagaj bo daroval zlato mašo g. župnik Gregor Mali ob 17. uri.

V Slovenski vasi ob 16. uri koncert Karantanije.

SREDA, 6. julija:

V Slovenski hiši ob 17 uri razgovor s Stankom Jerebičem. Vabi Zveza slovenskih mater in žena.

NEDELJA, 10. julija:

V Slovenski vasi vsakoletne Koline. Sodeluje orkester Sans Souci, pričetek ob 18. uri.

NEDELJA, 17. julija:

V Hladnikovem domu bo ob 16. uri predaval g. Bergant o Sveti deželi. Predavanje bodo spremljale skioptične slike

PORAVNAJTE ZAOSTALO

NAROČNINO!

V okviru proslav ob 25. letnici društva SLOVENSKA VAS priredi

KARANTANIJA

koncert slovenskih in tujih pesmi pod vodstvom ge. Marije Geržinič-Fink

Hladnikov dom, nedelja 3. julija ob 16. uri.

MLADINA PLEŠE

V soboto 2. julija na Slovenski Pristavi

Sodelujeta prenovljeni Ansambel Triglav in

znana diskoteka Woodstock

Začetek ob 21h

Vabita S. D. O. - S. F. Z. Slovenska Pristava

"STARI" KOMUNIZEM JUGOSLAVIJE

(Nad. s 3. str.)

govorih z neameriškimi funkcionarji pa so visoki funkcionarji jugoslovanskega ministrstva za zunanje zadeve, ki se bavijo s problemi Amerike, bili mnogo bolj direktni in zapleteni: tedaj obtožujejo tudi ameriško veleposlanstvo v Beogradu, da je sodelovalo pri metanju bomb v Washingtonu, medtem ko so veleposlanikom neuvršenih držav v Beogradu govorili, da so bili vsi potniki na ugrabljenem TWA letalu dejansko agenti FBI.

Jugoslovanski boš zaradi nesposobnosti, da bi preprečili protirezijsko aktivnost v inozemstvu, priganja varnostne organe, da lovijo emigrante, ki obiskujejo Jugoslavijo kot državljani tujih dežel. Policija zaslišuje zlasti Amerikance jugoslovanskega izvora, zanima jo se za njihovo delovanje v ZDA, kakor tudi za delovanje drugih emigrantov, ki so predmet jugoslovanskih skrbi. Včasih, kadar npr. Amerikane, kakor je to Laszlo Toth, noče sodelovati, sledi aretacija, v njegovem posebnem slučaju tudi večletna robija na podlagi lastnih obtožb. Ker je Tito dal ministrstvu za notranje zadeve neomejeno oblast, da izkorenini dejanske ali namišljene neprijatelje v Jugoslaviji (in da jih preganja tudi po raznih evropskih mestih), predstavlja slučaj, kakor je Tothov, za našo vlado velik problem, ker je le-ta odgovorna za zaščito ameriških državljanih v inozemstvu. Oblasti

v Jugoslaviji trdijo, da so takšne osebe (v kolikor se niso odrekle jugoslovanskemu državljanstvu, in ki je tako odpoved priznala tudi jugoslovanska vlada) jugoslovanski državljani, kar naj bi pomenilo, izven jurisdikcije ameriške vlade, v kolikor so njihovi zločini politični; iz teh razlogov jugoslovanske oblasti nočejo dajati nobenih pojasnil glede vzrokov aretacije. Ti primeri, ki se pogosto dogajajo, obvezujejo Državno tajništvo, da bi učinkovito opozarjalo Amerikance jugoslovanskega izvora na nevarnosti, ki prežijo nanje ob potovanju v Jugoslavijo in da bi tudi odločneje povedalo jugoslovanski vladi, kakšne so škodljive posledice za naše obojestranske odnose, v kolikor bo s takšnim postopanjem nadaljevala.

Za razumevanje jedra ameriško-jugoslovanskih odnosov je nujno razumeti, da jugoslovanski opazovalci ameriške politične pozornice predpostavljajo, ali vsaj trdijo, da predpostavljajo, da emigrantske protititovske akcije v ZDA kakor tudi nepovoljne članke, ki se pojavljajo v ameriškem tisku, vodi ameriška vlada, s čimer se naši zunanji politiki podtikajo zarotniški nameni. Tako je februarja 1976 zunanji minister Minić v nekem neverjetnem govoru pred mnogimi višjimi vojaškimi častniki izjavil tudi tole:

„V našem političnem sodelovanju z zahodnimi državami obstajata dva problema: delovanje jugoslovanskih teroristov (fašistov in drugih protijugoslovanskih emigrantov) ter kampanja po-

litičnega pritiska na Jugoslavijo... Fašistične tolpe, ki so zbežale iz naše države skupaj z nacisti, uživajo gostoljubje in ogromno finančno in materialno podporo obveščevalnih služb in vlad zahodnih držav, s katerimi imamo sedaj dobre odnose. Obveščevalne službe kar naprej sodelujejo z emigranti in se ne pomišljajo uporabljati jih, kadar koli je potrebno za pritisk na Jugoslavijo...

...Občasne kampanje, ki gredo za tem, da se diskreditira notranja struktura in zunanja politika Jugoslavije, so tudi karakteristične oblike pritiska, ki prihaja z Zahoda... Zlasti ameriški tisk objavlja groba poročila o Jugoslaviji. Vse to je sinhronizirano. Navodila prihajajo iz enega mesta, naktar celoten stroj stopi v akcijo: obveščevalne službe, diplomacija, informativna sredstva, propaganda, itd. Sedaj, npr. med pripravami za Peto konferenco neuvršenih držav v Colombo, je znano, da bo Jugoslavija v vse to aktivno posegla ter je zato nujno, da nanjo izvaja pritisk. Takšne akcije bodo sedaj z Zahoda vedno pogostejše.“

Ta govor je bil objavljen v nekem vojaškem časopisu z majhno naklado ter je slučajno padel v roke nekemu azijskemu diplomatu, ki ga je nato razpečal po Beogradu na vse strani; sicer o tem govoru ni bilo nikjer ničesar objavljenega.

Ker je jugoslovansko vodstvo prerovalo, da bo Zahod — zlasti ZDA — s propagando in z „vodenjem“ emigrantskih aktivnosti izvajal „pritisk“ na

ŠOLSKI ODSEK

ZEDINJENE SLOVENIJE

lepo vabi šolsko mladino, starše in prijatelje mladine

na proslavo

V ČAST MLADINSKEMU ZAVETNIKU SV. ALOJZIJU,

ki bo

V NEDELJO, 26. JUNIJA, OB 16 V SLOVENSKE HIŠI

Na sporedu:

- V CERKVI: SV. MAŠA IN POSVETITEV ŠOLSKIH OTROK MARIJINEMU SRCU.
- PRED SPOMENIKOM: POKLON NASIM JUNAKOM.
- V DVORANI: IGRA: "DEKLICA MARJETKA IN VELIKAN TELEBAN"

Igrali bodo otroci šole Josipa Jurčiča iz Carapachaya. Režija: Janez Tršan; scena: Jože Korošec st.

Vstopnina: za enega otroka \$ 100, dva ali več iz družine \$ 200, ordasli \$ 200.

Zapustila nas je dne 14. junija 1977 naša dobra in draga mama, gospa

Miroslava Bodner roj. Pavlin

K večnemu počitku smo jo položili dne 15. junija na pokopališču v San Martinu.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so jo obiskovali v boleznih, ki so jo prišli kropit in moliti za pokoj njene duše, ki so darovali cvetje in nam izrazili sožalje. Posebej se zahvaljujemo g. župniku Francu Bergantu za pogrebno sveto mašo in za opravljene molitve ob grobu.

Sveta maša zadušnica se bo darovala v petek 1. julija ob 19 v Zavodu Presv. Srca (ulica Córdoba 124, nasproti Slovenskega doma v San Martinu).

Žalujoci:

mož Anton, hčerka Zdenka z družino, sin Andrej z družino in imenu ostalih sorodnikov.

José León Suárez, Hurlingham, Ljubljana, Piran 15. junija 1977.

30 - 6 - 1977 — 0-30 = 5.000 — 31-50 = 10.000 — 2.000 = 60.000

KREDITNA ZADRUGA "SLOGA" z. z. o. z.

Bmé. Mitre 97 — Ramos Mejía — T. E. 658-6574

SPOROČA: 23-7-1977 — v Našem domu, San Justo — Informativni sestanek. Poročila o polletni bilanci, o posojilih, o naložbah, o obrestih, o poslovanju, itd.

Nagradno žrebanje — 3 nagrade po 10.000 vsaka, med člani, ki bodo do 30-6-1977 imeli v SLOGI naložbe v višini, ki je potrebna za polno posmrtninsko podporo \$ 60.000.—: člani od 0—30. leta starosti \$ 5.000.—, od 31. do 50. leta \$ 10.000.— in člani od 51. leta starosti dalje \$ 15.000.— Ta naložba vam je vedno na razpolago in vam medtem prinaša prav lepe obresti. Ni zastoj že več kot 2.000 rojakov, ki dobro vedo, da v SLOGI JE MOČ!

2.000 = 60.000 — 51 — 100 = 15.000 — 23-7-1977 — 3 x 10.000

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

V soboto, 2. julija ob 20

prijateljski večer

z domačimi krvavicami in pečenicami.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, pta. baja Capital Federal Tel. 41-1412

O-dinira v torek, četrtek in soboto od 17. do 20. Zahtevati določitev ure na privatni telefon 628-4188.

(Bo še)